

Wincenty Pol (ur. 20 kwietnia 1807 roku w Lublinie, zm. 2 grudnia 1872 roku w Krakowie) – polski poeta, geograf, kawaler Orderu Virtuti Militari. Syn Franciszka Ksawerego Pohla, Niemca z Warmii, oraz Eleonory pochodzącej ze spolonizowanej rodziny francuskiej Longchamps de B erier. Ojciec pracował jako radca S adu Szlacheckiego we Lwowie, nast epnie w Lublinie. W roku 1815 otrzymał szlachectwo w Cesarstwie Austriackim, co spowodowało zmianę nazwiska na Poll von Pollenburg. Niedługo po narodzinach Wincentego rodzina przeniosta się do Lwowa. Pol po ukończeniu szkół we Lwowie i Tarnopolu rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Lwowskiego. Po ich ukończeniu pracował jako lektor na Uniwersytecie Wileńskim. Uczestnik powstania listopadowego, ranny w czasie walk. Został odznaczony orderem Virtuti Militari i awansowany do stopnia podporucznika. Po upadku powstania emigrował przez Prusy do Francji, gdzie obracał się w kr egu Mickiewicza. Do Galicji wrócił w 1832 roku, zaangażował się w działalność patriotyczną. Poszukiwany przez policj  austriacką kilka miesięcy ukrywał się w Zakopanem, gdzie zainteresował się Tatrami. Na przełomie lat trzydziestych i czterdziestych XIX wieku rozwija powaŹną działalność naukową. W trakcie rabacji galicyjskiej spłonął cały dorobek piśmienniczy pisarza, a on sam ledwie uszedł z Źyciem. Doświadczenia roku 1846 wpłynęły na poglądy Pola i doprowadziły go do przej cia na pozycje skrajnie konserwatywne i antydemokratyczne. Aresztowany podczas Wiosny Ludów, uwolniony później z zarzutów, znalazł się we Lwowie, gdzie podjął pracę w Ossolineum. W dziedzinie geografii był samoukiem, ale dzięki metodycznej pracy i ciągłemu powiększaniu zasobu wiadomości dołączył do grona pionierów naukowej geografii w Polsce. Na Uniwersytecie Jagiellońskim założył pierwszą w Polsce i drugą na Źwiecie katedr  geografii. Katedr  zamknęto w 1853 roku z przyczyn politycznych, a Pola usunięto z uniwersytetu. Do Krakowa wracał wielokrotnie i zawsze czynnie angaŹował się w Źycie naukowe i kulturalne miasta. W 1872 roku, tuŹ przed Źmierci , został wybrany na członka Akademii Umiejętności. Pochowany w krypcie zasłuzonych kościoła paulinów na Skalce.